

[Hans Rasmussen.]

at det er en decideret klassepolitik. Jeg ved ikke, om det er klassepolitik i nogen forstand. Vi søger at hjælpe dem, der er socialt dårligst stillede, og hvis det skal betegnes som klassepolitik, ja, så må det ærede medlem hr. Poul Møller jo betegne det som sådan, men jeg synes ikke, der ligger nogen som helst klassepolitik i de lovforslag, regeringen har fremsat. Der foreligger forslag til en helhedsløsning, som vi gerne snarest skulle i gang med at føre ud i livet.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremkom med en del betragtninger om den politiske og økonomiske situation og fandt, at det var helt rimeligt at drøfte denne. Han kom i øvrigt ind på en historisk redegørelse for, hvad der var sket omkring omsætnings-skatteforliget, og sagde, at dette forlig jo skulle sikre valutaen, det skulle sikre beskæftigelsen, og det skulle sikre statsfinanserne, men alligevel kom vi stadig tilbage til alle disse spørgsmål. Ja, vi kommer tilbage til dem igen, for det har vist sig, at hele denne sikring ikke har været mulig. Valutaen har stadig væk været i nedgang, og derfor synes jeg, det er ansvarsbevidst af regeringen at komme tilbage til og pege på disse ting i forbindelse med forholdene på arbejdsmarkedet.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen henviser endvidere til, at fagbevægelsen har stillet mange krav, og at forligsmanden har måttet give op. Det er også rigtigt, at da forligsmanden måtte give op og fagbevægelsen over for statsministeren havde tilsluttet sig helhedsløsningen, blev forhandlingerne mellem parterne genoptaget ved statsministerens hjælp.

Jeg har i øvrigt lagt mærke til, at der i socialistisk folkeparti, i hvert fald uden for folketingssalen, gør sig andre betragtninger gældende. Jeg har bl. a. bemærket et interview i Politiken med borgmester Willy Brauer, der har sagt noget om, at han ikke var sikker på, at de store, opslidende overenskomstforhandlinger på arbejdsmarkedet stadig væk var tidssvarende. Hans tanker er altså i bevægelse; han mener, der må noget nyt til, og han er også inde på, at tjenestemændene må have deres forhøjelser på det politiske plan. Han henviser her til det svenske system, hvorefter man forud for overenskomstforhandlingerne afvejer de øko-

nomiske muligheder, og han siger, at dette måske også for os kunne være en farbar vej. Dette spørgsmål var det ærede medlem hr. Rimstad også inde på, idet han mente, at vi i og for sig godt kunne benytte den fremgangsmåde at stille et vist antal millioner kroner til rådighed, for så vidt det var forsvarligt under hensyn til beskæftigelsen, valutastillingen og den økonomiske politik som helhed.

Jeg skal ikke komme ind på de betragtninger, det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde om de beløb, der indeholdes i selve lovforslaget. Det har den højtærede arbejdsminister svaret på. Men jeg er sikker på, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen udmærket godt ved, at der det første år skal fordeles et beløb på 68 mill. kr. og det næste år yderligere et beløb på 139 mill. kr. Det står i bemærkningerne, at der er tale om en yderligere lønramme. Skulle der være tale om en eller anden teknisk ordning, som skal laves i denne forbindelse, er det klart, at man kan gøre det, og det var ikke nødvendigt for det ærede medlem at gøre et stort nummer ud af det.

Derimod savnede jeg i høj grad betragtninger fra det ærede medlems side om den sygeløn, der successivt vil stige til 26 kr. Det betyder dog reelt noget for den mand eller kvinde, der er syg, at han kan være sikker på efterhånden at komme op fra 21 til 26 kr. daglig.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gik også behændigt uden om efterlønnen — den efterløn, der sikres de folk, der er blevet gamle i et langt livs arbejde i produktionen. Dette mente det ærede medlem hr. Axel Kristensen var en social foranstaltning. Ja, både sygeløn og efterløn er sociale foranstaltninger. Men det ærede medlem glemte, at det er produktionen, der skal betale dem; det er arbejdsgiverne med deres bidrag og arbejderne med deres, der skal finansiere disse sociale foranstaltninger, og det betyder alligevel en del.

Det ærede medlem hr. Weikop henviste til, at professor Hoffmeyer skulle have sagt, at en generel priskontrol er en umulighed. Ja, det står vel til troende, at professor Hoffmeyer har sagt noget sådant. Det ærede medlem hr. Weikop siger, at professor Hoffmeyer er en vismand, og det vil jeg heller ikke se bort fra. Men professor Hoffmeyer